

Cílem mé práce je popsat komplikace a důsledky míšního poranění jako je paraplegie a tetraplegie, a s ním spojenou

léčbu především rehabilitační. Hlavním cílem je zjistit nedostatky v oblasti péče o lidi po poranění míchy v České republice.

Zaměřit se na to, co vidí vozíčkáři jako hlavní problém ve svém životě, jak vnímají změny v legislativě, lékařské péči,

komplexní rehabilitaci, možnosti pracovního uplatnění a vzdělávání v České republice za poslední léta.

Dalším cílem je zjistit,

do jaké míry se stát zajímá a „stará“ o vozíčkáře s míšní lézí, zda-li nabízí efektivní služby těmto lidem a zda-li existuje v ČR

organizace či centrum, které pomáhá a věnuje se přímo vozíčkářům po poranění míchy a zda-li nabízí dostatečné komplexní

služby.

Z rozhovorů a dotazníkového šetření vyplynulo, že podle respondentů v ČR existuje pouze jedno centrum pro lidi po úrazu

míchy a to je Centrum Paraple, které podle nich nabízí jako jediné komplexní služby. Respondenti se domnívají, že stát a

společnost v ČR nenabízí efektivní pomoc lidem po poranění míchy. Nabízí jen určité druhy pomoci, jako je: pomoc lidem

čerstvě po úrazu (systém spinálních jednotek), poradenství, nabídka pouze některých dostupných kompenzačních pomůcek,

sociální pomoc. Nedostatek pak respondenti vidí v následujících oblastech: nabídka organizací a center pro rehabilitaci lidí

s chronickými obtížemi déle po úrazu, nedostatek organizací a center pomáhající vozíčkářům, propojenost systému komplexní

pomoci.

Největším nedostatkem v oblasti péče o lidi po poranění míchy je dle respondentů velmi malá nabídka rehabilitace pro

lidi s chronickými obtížemi déle po úrazu, téměř žádná nabídka organizací a center pomáhající celkově vozíčkářům. Jako

závažný problém shledávají respondenti nedostatečně vyřešené architektonické bariéry, nedostatek bezbariérových WC na

veřejných místech, neochota okolí tyto bariéry společně překonávat.